

סביבה

התפתחות התעשייה והחקלאות הביאה לעלייה ברמת החיים ובאיכות החיים, אך גם לתופעות של זיהום אוויר מים ויבשה אשר גרמו להפרת המאזן האקולוגי העדין השורר בטבע ולפגיעה באיכות הסביבה.

שיקום נחלים: במרוצת השנים הפכו הנחלים לעורקי הביוב העיקריים של מי השפכים המגיעים מהבתים, מהחקלאות ומהתעשייה, ומוקד להשלכת פסולת רבה. זיהום הנחלים גורם לזיהום מי תהום, לפגיעה בחי ובצומח, להשמדת מערכות אקולוגיות וטומן בחובו סכנה בריאותית ותברואתית גדולה. המשרד להגנת הסביבה פועל למען שיקום הנחלים בישראל באמצעות אספקת מקורות מים באיכות טובה לנחלים, שימור שטחים נרחבים ופתוחים סמוך אליהם, בניית בתי גידול ואתרי תיירות ונופש סביב הנחלים ופיתוח מודעות בקרב הציבור.

מחזור: תהליך שבו מפרקים פסולת ומחזירים אותה למצב של חומר גלם, כדי שישמש לייצור מוצרים חדשים. למחזור חשיבות כלכלית ואקולוגית גדולה שכן הוא מצמצם חומרי גלם בתוליים ומקטין כמויות של פסולת מזהמת. המיחזור הוא העדיפות הרביעית בסדר העדיפויות של מדרג הפסולת. שני החוקים המרכזיים בישראל העוסקים במיחזור פסולת הם חוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984, וחוק איסוף ופינוי פסולת למיחזור, התשנ"ג-1993. נכון לראשית העשור השני של המאה ה-21, בישראל ממחזרים 15%-25% מהפסולת וכ-90% מהמים.

בניה תואמת אקלים: בניית ערים שכונות ובתים בהתחשב בתנאי האקלים והסביבה ותוך צמצום השימוש באנרגייה מתכלה. בנייה תואמת אקלים היתה מקובלת מאוד בבנייה מסורתית: שוכני מדבר נהגו לבנות את בתיהם מתוך התחשבות בכיווני השמש הרוחות וסופות האבק; האינדיאנים בנו את האיגלו המותאם לתנאי האקלים הקוטבי. בנייה תואמת אקלים מונעת בזבוז משאבים רבים על חימום וקירור ומנסה לצמצם את הנזקים ואת הקושי הפיסי הנגרמים עקב פגעי טבע כגון רוחות עזות, הצפות וכדומה. בישראל יושמו העקרונות של בנייה תואמת אקלים בכמה מקומות: במקצת מבסיסי צה"ל (שיזפון, שדה בוקר), בקיבוצים וביישובים קטנים דוגמת יוטבתה, נאות סמדר, לוטן, כליל, בכמה שכונות בירוחם ובבית שאן ובשכונה הקהילתית נווה צין בשדה בוקר.